



# והלימונים לאוחנה

חיוכו החתולי של יו"ר הכנסת כשהודיע על בחירתו של עו"ד ראבילו למבקר המדינה, הזכיר את הבריחה העתיקה על הנזירה, הכומה, ומה שהוא הורה לה לשתות

העניינים שגם ככה הוא נגוע בהם עד שורשי שערותיו, של לקוחותיו הרבים בעבר ואיסור לבקר כל מה שקשור לראש הממשלה. והרי אין משרד ממשלתי שלא נוגע באיזשהו אופן בראש הממשלה. מצד שני, גם אם נתניהו לא ייבחה ובמקומו ייבחר נניח בנט, האם יהיה איזשהו רוח ביקורת, חיובי או שלילי, שיידאה לציבור כאובייקטיבי כשהוא בא מטעמו של פרקליטו של נתניהו?

אתמול התראיין בגלי צה"ל פרופסור **ירם רבין**, מי שהיה היועץ המשפטי במשרד מבקר המדינה היום נשיא **המכללה למנהל** "ראבילו", הוא אמר "לא היה צריך להיות מועמד ולא היה צריך להיבחה. מרובר בעננה שלא תתפוגג במהרה ועלולה ללוות אותו לאורך כל כהונתו". לרבין כל הליך הבי חירה היה פגום, החוק מחייב בחירה חשאית שתרומתה בכך שהמבקר לא יהיה חייב למי שימנה אותו ויו"ר הכנסת, לדעת רבין, היה צריך להיות יותר נחרץ ולומר שאסור לצלם מאחורי הפרגוד ומי שמתנהג כך – הצבעתו תיפסל.

אמיר איתנה? נחרץ? פרופסור, אתה תמים. בשעה שהיועץ המשפטי של הכנסת אסר הכנסת טלפונים, העבר הנרצע אותה השאיר את ההחלטה לשיקול דעתו של הבוחר: אסור לאלץ אנשים לצלם את עצמם, אבל אם זה מרצונם החופשי? מספיק היה לראות את החיוך החתולי כשהודיע מעל הדוכן על בחירתו של ראבילו. זה הזכיר את הכריזה העתיקה על הנזירה שבאה לכומר וביקשה לכפר על חטאיה. "קחי שני לימונים", אמר לה הכומר, "ושתי את המיץ". "זה יטהר אותי ממה שטאז", שאלה הנזירה. "לא", ענה לה הכומר, "אבל זה לפחות ימחק לך את החיוך מהפנים". ויש את אותה חבורת סמרטוטים ידועה לשמצה, שהפעם התעלתה לשיאים הרשיים של עליבות. לא רק שהם צילמו את עצמם מאחורי הפרגוד, שזה כשלעצמו מעורר סלי – זה כאילו מדובר בסרטון פורנוגרפי, הם גם נהגו לשתף את הצבעתם עם הציבור.

הרי אין אפילו אחד מהם שלא מבין את הפגם הנוראי של ניגוד העניינים בבחירתו של ראבילו. אז הנמוק שלהם הוא: יש פה ניגוד עניינים, אבל אני סומך עליו שיידע להפריד. ואלה אותם אנשים שמתגוללים על נשיא בית המשפט העליון יצחק עמית, שאחיו בנבחרת הריקטורים ושלא היה צריך לדון באיזה בניין ישן של הוריו. מה זה אומר? שעל יושרו של נשיא העליון או היועצת המי שפטית לממשלה אתם לא סומכים, ועל מור עמד נגוע מכף רגל עד ראש בניגוד עניינים, אתם עוצמים עיניים.

ומשפט קצר לשר דודי אמסלם, שבכל נורא שיש שהוא פותח את פיו מסיים עם זעקה על העול שנעשה למזרחים שנרדפו ע"י הארץ סטוקרטיה הלבנה. הנה נקרתה לך הזדמנות: שופט עליון, עיראקי שנוגד וגדל במעברה בחיפה ובמו ריו הביא עצמו למשרד השיי פויטית העליונה, ושהשקפת עולמו היא לא כמו של "הבוגדים" בעליון, אלא כשל הימין. איזו הזדמנות נפלאה הייתה לך למקם מזרחי בעמדת מפתח שלטונית. במקום זה, הערפת שוב את האריסטוקרטיה הלבנה, ממשפחת משפטיים, בן לפרופסור למשפטים, שלמד משפטים באוניברסיטה בירושלים.

כמה צביעות, דודינקה. כמה צביעות.

עו"ד דובי וייסגלס, שהיה מנהל לשכתו ויועצו הקרוב של ראש הממשלה אריק שרון, סיפר פעם, שכשטומי לפיד היה שר המשפטים, באחת משיחותיו הלא פורמליות עם שרון, הוא הרהר בקול האם ניתן למנות את פרקליטו וידידו, אלי זוהר, ליועץ המשפטי טי לממשלה, מינוי ראוי של עו"ד הגון וישר. שרון הסתכל על לפיד ואמר: אני מבקש ממך לא רק שלא לומר את זה יותר – אלא גם לא לחשוב על זה.

מעניין מה היה הושב שרון על תהליך הבחירה של מבקר המדינה כפי שהתקיים השבוע בכנסת. על ביבי אין ספק שהיה אומר את מה שאמר תמיה. שהאיש פרנאויה, שמצבו החמיר עם השנים והגיע ככל הנראה לשיא עם המינויים האחרונים שלו והצורך הכפייתי לשים סביבו רק נאמנים, כאלה שהוא סומך עליהם רק ברמה האישית. אבל נרמה לי שאי פילו שרון, שקרא את נתניהו כספר הפתוח ולא פעם אף נקרא להלץ אותו מכל מיני הס' תבכויות, לא היה מצליח לדמיין את אירועי בחירת מבקר המדינה ביום רביעי ועד כמה ההרפה הרחיקה לכת.

נדמה לי שכולם, כולל התקשורת, צריכים לעשות חשבון נפש על רצף המינויים האישיים של נתניהו, מנציב שירות המדינה, שב"כ, מוסד, מבקר המדינה. מול שאת השרי פטים השאיר נתניהו ליריב לוי. הנושא הזה היה אמור להיות בליבת העיסוק של התקשורת והאופוזיציה בשבועיים האחרונים, ולא רק ביריעות ובהצהרות של אחרי.

הרי אין לנתניהו צורך אמיתי במבקר מדינה ידירותי. לא זכורה רוגמה אחת מהעבר שבה מבקר מדינה היבל כהונתו של ראש ממשלה. עוברת שבכל הנוגע להקירת טבח 7 באוקטובר והאירועים שאחריה, נתניהו תמך בחקירה של מבקר המדינה ודיוקא הסנגוריה הצבאית היא שעתרה לבניץ נגד הקירת המבקר, בטענה שהפרוצדורה עלולה לשבש את החקירה של ועדת החקירה שתקום בעתיד. אבל נתניהו כנראה סבר שהתחקור של מביקר המדינה יהיה הרבה יותר נוח לו מוועדת חקירה, לכן לא ברור מה העניין האקוטי שלו במינוי מבקר, אלא אם מדובר בעניין שלקוח מתחום הנפש.

אפשרות אחרת, ספקולטיבית, היא שאם יש ממש בשמועות שנתניהו מתכוון לפרוש – מבקר המדינה עשוי להיות מועיל בהסדר הרי הפרשה, הצהרות הון, בקשות המימון, ההלוואות שהוא חייב לבעלי הון וכל הנוגע לרכושו האישי. מה עוד שראבילו מצוי ברבי רים כפרקליטו הפרטי.

השאלה היותר מסקרנת נוגעת למבקר הנבחר. מה מביא אדם מוכוון להיכנס באופן כל כך בווי, ובתהליך שמעורר סלידה, לתפקיד שההגעה הראשון מעלה ענן כבד של ספק חוקי. האם הוא אינו מבין בעצמו את ניגוד העניינים התחומי שבין משרת מבקר המדינה לבין מי שכהן כפרקליטו האישי של נתניהו? למה אדם שאמור להיות ערכי, לא מסוגל לתת תשובה שלילית להצעה כזאת, מתוך הבנה שאינו יכול להיענות להצעה, שעצם ההיענות לה מטילה רופי במועמדות. לא מופרך לחשוב שבינו לבין עצמו ראי בילו משתוקק שנתניהו יפסיד בבחירות. הרי אם נתניהו ייבחר יחכה לו במשרד כרך עבה כמו האנציקלופדיה העברית, עם כל ניגודי